

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4446/2021
17.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Немања Ковачевић, адвокат из ..., против туженог Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 2866/21 од 24.03.2021. године, у седници већа од 17.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 2866/21 од 24.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 12911/20 од 04.11.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој због мање исплаћене пензије исплати износе који су ближе наведени у овом ставу изреке са законском затезном каматом од дана доспелости сваког појединачног потраживања, па до исплате. Ставом другим, одбијен је захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој накнади трошкове парничног поступка. Ставом трећим, тужилца је ослобођена обавезе плаћања судских такси у овој правној ствари.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 2866/21 од 24.03.2021. године одбијена је жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке. Ставом другим, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавио ревизију побијајући је из свих законских разлога, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег

интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, тужилји је у утуженом периоду наплаћивана поштарина за доставу пензије на кућну адресу. Тужени је закључењем уговора са ЈП „Пошта Србије“ предузео радње за рачун и у интересу тужилје јер јој је омогућено да накнаду за исплате пензија на кућну адресу сноси по повољнијим условима од тржишних. Тужени је обавестио тужилжу о радњама које је преузео кроз пензиони чек који је примала услед чега тужени није проузроковао штету тужилји. Законска обавеза туженог да корисницима исплаћује пензију у месту пребивалишта не подразумева обавезу туженог да исплату врши без наплате трошкова доставе, а тужени је закључењем уговора са ЈП „Пошта Србије“ обезбедио повољније трошкове доставе од тржишних. О тужилјином захтеву судови су одлучили уз примену материјалног права који је у складу са правним схватањем израженим кроз судске одлуке у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Стога нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, ни правна питања у интересу равноправности грађана, нити потребе за уједначавањем судске праксе и новим тумачењем права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. ставом 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. ставом 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници ради накнаде штете поднета је 14.04.2020. године, а вредност предмета спора износи 2.763,80 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност предмета спора очигледно испод наведеног законског лимита, ревизија није дозвољена у смислу члана 479. става 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић